

عنوان مقاله:

تابوستیزی در شطحیات عرفا

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 19، شماره 74 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

منیژه همراه - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

بهروز رومیانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران. نویسنده مسئول: b.romiani@gmail.com

مصطفی سالاری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

خلاصه مقاله:

هنگام مطالعه متون عرفانی، در کنار ارتباط جذبی سالک با خدا که توأم با توکل، شیفتگی، تسلیم و در نهایت فناست، ارتباط دیگری نیز وجود دارد که در ظاهر گفتار و کردار، حریم مقدس و نامقدس را رعایت نمی کند. اجتماع این تلقی «تابوشکنانه» با آن رابطه انفعالی، هر خواننده‌ای را دچار تناقض می‌کند. جستار حاضر درصدد بررسی دلایل تابوستیزی در شطحیات عرفاست، این‌که چه دلایل فردی یا اجتماعی و یا حالات روحی می‌تواند باعث بروز شطحیات شود. تامل در دلایل تابوستیزی نشان می‌دهد که گرچه گستاخی عرفا در مواردی اعتراض به تحریف ارزش‌هاست، در اغلب موارد محصول صمیمیت و شیفتگی انسان نسبت به خداوند است و هیچ منافاتی با سرسپردگی عارف ندارد.

کلمات کلیدی:

تابوستیزی، تصوف و عرفان، شطح، عرفا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1574294>

